

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

|
appellanten,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 28 september 2011 in
zaken nrs. 11/28890, 11/28892, 11/28894 en 11/28896 in de gedingen
tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 6 september 2011 heeft de minister aanvragen van de vreemdelingen om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 28 september 2011 heeft de voorzieningenrechter, voor zover thans van belang, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 oktober 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister, thans de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de eerste grief klagen de vreemdelingen dat de voorzieningenrechter de uitspraak ten onrechte niet voorafgaand aan de bekendmaking van de uitspraak conform het bepaalde in artikel 8:78 van de Awb in het openbaar heeft uitgesproken. Gelet hierop, komt die uitspraak wegens strijd met de wet voor vernietiging in aanmerking, aldus de vreemdelingen.

2.1.1. Zoals de Afdeling heeft overwogen (uitspraak van 17 oktober 2007 in zaak nr. 200703017/1; www.raadvanstate.nl), kan het in het openbaar uitspreken van de beslissing in de zin van artikel 8:78 van de Awb in ieder geval niet later plaatsvinden dan op de dag van de bekendmaking van de uitspraak door verzending van een afschrift van de uitspraak aan partijen als bedoeld in artikel 8:79, eerste lid, van de Awb.

2.1.2. In de aangevallen uitspraak is, voor zover thans van belang, vermeld dat deze in het openbaar is uitgesproken op 28 september 2011. Uit het dossier blijkt dat de uitspraak is bekendgemaakt door verzending aan partijen op 27 september 2011. Daarmee is niet voldaan aan artikel 8:78 van de Awb, nu het in het openbaar uitspreken later heeft plaatsgevonden dan de dag waarop de uitspraak is bekendgemaakt. De grief slaagt.

2.2. Hetgeen voor het overige in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Over de beroepen van de vreemdelingen tegen de onderscheiden besluiten van 6 september 2011 overweegt de Afdeling dat, voor zover met het vorenoverwogene niet op de bij de voorzieningenrechter voorgedragen beroepsgronden is beslist, aan deze gronden niet wordt toegekomen. Over die gronden is door de voorzieningenrechter uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van de bij de voorzieningenrechter bestreden besluiten waarop ze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling de beroepen van de vreemdelingen tegen de onderscheiden besluiten van 6 september 2011 van de minister alsnog ongegrond verklaren.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 28 september 2011 in zaken nrs. 11/28890 en 11/28894;
- III. verklaart de in die zaken ingestelde beroepen ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.D.A.M. Zegveld, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

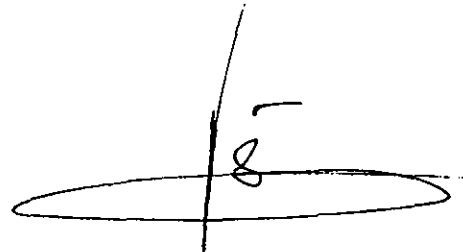
w.g. Zegveld
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 april 2012

43-638.

Verzonden: 6 april 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'e' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

2

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
Nevenzittingsplaats Utrecht

Sector bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

zaaknummers: AWB 11/28892 en 11/28896 (vovo's) en 11/28890 en 11/28894 (beroepen)

uitspraak van de voorzieningenrechter in de zaak tussen

geboren op _____ en |
geboren op _____ van Iraanse nationaliteit, verzoekers,
gemachtigde: mr. R. Hijma, advocaat te Utrecht,

en

de minister voor Immigratie en Asiel, verweerder,
gemachtigde: mr. S.H.M. Maas,

Inleiding

1.1 Op 29 augustus 2011 hebben verzoekers aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluiten van 6 september 2011 heeft verweerder de aanvragen in een Aanmeldcentrum (AC) afgewezen. Verzoekers hebben tegen deze besluiten beroepen bij deze rechtbank ingesteld en de voorzieningenrechter verzocht bij wijze van voorlopige voorzieningen te bepalen dat uitzetting achterwege blijft, totdat op de beroepen is beslist.

1.2 De gedingen zijn behandeld ter zitting van 22 september 2011. Verzoekers hebben in persoon, vertegenwoordigd door mr. R. Hijma, en verweerder heeft bij gemachtigde het woord gevoerd.

Overwegingen

2.1 Op grond van artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter, indien een verzoek om voorlopige voorziening wordt gedaan, beroep bij de rechtbank is ingesteld en de voorzieningenrechter van oordeel is dat na de zitting nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

Over de beroepen

2.2 In geschil is of verzoekers in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw).

2.3 Verzoekster heeft aan haar asielaanslag ten grondslag gelegd dat zij in Iran problemen heeft ondervonden met haar echtgenoot. Verzoekster stelt dat zij door haar echtgenoot gedurende

051152 0E0

zaaknummers: AWB 11/28890, AWB 11/28892, 11/28894 en 11/28896

blad 2

hun huwelijk werd uitgescholden en mishandeld. De laatste twee jaren van hun huwelijk zag zij haar echtgenoot niet veel omdat hij niet meer thuis woonde en bij zijn tweede vrouw verbleef. Verzoekster heeft op haar werk een man genaamd leren kennen. Met hem had verzoekster een geheime relatie. De man van de nicht van verzoekster is achter deze geheime relatie gekomen en heeft verzoekster gechantteerd, vervolgens heeft hij de echtgenoot van verzoekster geïnformeerd over de geheime relatie. De echtgenoot van verzoekster is vervolgens naar verzoeksters huis gekomen en heeft haar mishandeld. Verzoekster heeft toen samen met haar zoon het land verlaten. Verzoekster vreest thans voor de Iraanse autoriteiten en haar echtgenoot.

2.4 Verzoekers betogen dat verweerder ten onrechte het ontbreken van nationaliteits- en identiteitsdocumenten heeft tegengeworpen. Ook betogen verzoekers dat verweerder ten onrechte het ontbreken van reisdocumenten heeft tegengeworpen. Volgens verzoekers waren zij afhankelijk van hun reisagent en hebben zij voldoende verifieerbare verklaringen afgelegd over hun reisroute. In beroep heeft verzoekster een kopie van een nationale identiteitskaart en een verzekeringbewijs overgelegd en verzoeker heeft een geboorte- en identiteitsbewijs overgelegd.

2.5 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat aan verzoekers artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw kan worden tegengeworpen omdat verzoekers toerekenbaar geen documenten hebben overgelegd ter staving van hun identiteit, nationaliteit en reisroute.

2.6 De voorzieningenrechter overweegt dat de vaststelling dat ten aanzien van één van de elementen identiteit, nationaliteit, reisroute of asielreلاس documenten ontbreken en dat is toe te rekenen aan de vreemdeling, reeds voldoende is voor de algemene conclusie dat sprake is van het toerekenbaar ontbreken van documenten. (Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRVS) van 18 februari 2010, nr. 200907476/1, www.raadvanstate.nl).

2.7 Afgezien van de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen stellen dat verzoekers onvoldoende documenten ter staving van hun nationaliteit en identiteit hebben overgelegd, heeft verweerder aan verzoekers mogen tegenwerpen dat zij toerekenbaar geen reisdocumenten hebben overgelegd. Niet in geschil is dat verzoekers geen reisdocumenten hebben overgelegd. De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat verzoekers een eigen verantwoordelijkheid hebben voor het overleggen van de door hen gebruikte documenten waar de gestelde afhankelijkheid van de reisagent niet aan af doet. Evenzo kon verweerder stellen dat verzoekers onvoldoende coherente en verifieerbare informatie over hun reis van Iran, via Tsjechië, naar Nederland hebben kunnen verschaffen aangezien uit het eerste gehoor is gebleken dat verzoekers niet in staat zijn om te verklaren over bijvoorbeeld de luchtvaartmaatschappij van de vlucht van Turkije naar Tsjechië, de plaats waar zij in Tsjechië zijn geland of landen die zij gedurende de autorit van Tsjechië naar Nederland hebben gepasseerd.

2.8 De voorzieningenrechter is, gelet op het voorgaande, van oordeel dat verweerder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw aan verzoekers heeft mogen tegenwerpen. Van het asielreلاس van verzoekers dient daarom positieve overtuigingskracht uit te gaan.

2.9 Verzoekers stellen dat zij geloofwaardig hebben verklaard over de gebeurtenissen die zich in Iran hebben voorgedaan. Volgens verzoekster doet het feit dat zij in Tsjechië geen asiel heeft aangevraagd geen afbreuk aan de aannemelijkheid van de noodzaak tot bescherming. Verder

051133Z 050

05 okt 11 00:02
27-09-2011 16:13van den Berg
VAN-RECHTBANK UTRECHT BEWARING

+31202233649

T-823 P.004/006 F-712

zaaknummers: AWB 11/28890, AWB 11/28892, 11/28894 en 11/28896

blad 3

stelt verzoekster dat geen sprake is van tegenstrijdigheid in haar verklaringen over de mogelijkheid tot echtscheiding in Iran. Ook stelt verzoekster dat verweerder ten onrechte geen geloof hecht aan haar verklaring over de foto's die zij samen met haar vriend heeft laten maken en die zij bij haar nicht heeft ondergebracht. Verzoekster vertrouwd haar nicht en heeft de foto's daarom bij haar nicht verstopt. Verder stelt verzoekster dat het niet vreemd is dat zij zich na hun ontmoetingen door liet afzetten bij taxistandplaatsen en dat zij in het geheim afspraken. Tot slot stelt verzoekster dat het in Iran niet ongebruikelijk is om contant geld in huis te bewaren en dat zij dit pas drie dagen daarvoor uit een erfenis had verkregen.

2.10 Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat van het asielaansluitingsrelaas van verzoeksters geen positieve overtuigingskracht uitgaat. Volgens verweerder komen in het relaas van verzoeksters bevreemdend wettende en wisselende verklaringen voor waardoor sprake is van ongeloofwaardige asielaansluitingen. Tevens stelt verweerder dat het relaas van verzoeker afhankelijk is van het relaas van verzoekster waardoor hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel.

2.11 De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Verweerder heeft bij dit standpunt kunnen betrekken dat het onaannemelijk is dat verzoekster in het openbaar een buitenechtelijke relatie onderhoudt, foto's laat maken waaruit blijkt dat zij overspel pleegt en dat zij deze foto's buitenshuis bewaart. Ook heeft verweerder bij zijn standpunt kunnen betrekken dat het bevreemdend wettend dat verzoekster haar vriend Hamid niet op de hoogte heeft gesteld van het feit dat haar echtgenoot achter hun relatie was gekomen en dat zij hem niet heeft verteld over haar vlucht naar Nederland. Voorts heeft verweerder het bevreemdend kunnen achten dat verzoekster haar reis zo snel heeft kunnen regelen en dat zij € 10.000, al dan niet uit een erfenis, in huis had liggen waarmee zij haar reis heeft kunnen bekostigen.

2.12 Onder verwijzing naar de uitspraak van de ABRvS van 4 februari 2010, LJN: BL3979, overweegt de voorzieningenrechter dat al één enkele ongerijmde wending of tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden tot de slotsom kan leiden dat aan de vereiste positieve overtuigingskracht niet is voldaan. Gelet hierop heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van het relaas van verzoekster geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat zij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw. Omdat verzoeker een afhankelijk asielaansluitingsrelaas heeft, heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw.

2.13 Ook hetgeen verder is aangevoerd leidt niet tot het oordeel dat het bestraden besluiten onrechtmatig zijn. De beroepen zijn ongegrond.

Over de voorlopige voorzieningen

2.14 Gegeven de beslissing in de hoofdzaken is er geen grond voor het treffen van de gevraagde voorlopige voorzieningen, zodat de verzoeken worden afgewezen.

Over de voorlopige voorzieningen en de beroepen

2.15 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

0911887 080

zaaknummers: AWB 11/28890, AWB 11/28892, 11/28894 en 11/28896

blad 4

Beslissing

De voorzieningenrechter:

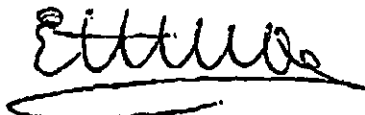
verklaart de beroepen ongegrond;

wijst de verzoeken om een voorlopige voorziening af.

Aldus vastgesteld door mr. H. Gorter en in het openbaar uitgesproken op 28 september 2011.

De griffier:

De rechter:

mr. M. van Erkhoven

mr. H. Gorter

afschrift verzonden op:

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van state, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Het beroepschrift dient één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Tegen de afwijzing van het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

De uitspraak van de voorzieningenrechter is bindend tussen partijen. Die binding heeft ook betekenis bij een eventueel vervolg van deze procedure, bijvoorbeeld indien het beroep gegrond wordt verklaard en verweerder een nieuw besluit moet nemen. Als een partij niet met hoger beroep opkomt tegen een oordeel van de voorzieningenrechter waarbij uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een standpunt van die partij is verworpen, staat de bestuursrechter die partij in beginsel niet toe dat standpunt in een latere fase van de procedure opnieuw in te nemen.

030 233150

Langstraat Advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
= 4 OKT. 2011	
ZAAKNR. 2011 0730	
AAN: V2	
BEHANDELD: DD: RN PAR:	

PER TELEFAX 070 365 1380

Raad van State,
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

mr. R.C. van den Berg
mw. mr. drs. E.M.C. Dumoulin
mr. P.L.M. Stieger
mr. T.C.F.M. Vermeulen

Mr. van Coothstraat 33
Waalwijk

P: Postbus 1023, 5140 CA Waalwijk

T: 0416 - 349 974

F: 0416 - 347 308

E: vandenbergl@langstraatadvocaten.nl

Waalwijk, 4 oktober 2011

Partijen : & /IND
Betreft : hoger beroep asiel
ons kenmerk : D100799

HOGER BEROEPSCHRIFT

Hiermee stellen appellanten, en haar minderjarige zoon van Iraanse nationaliteit, hoger beroep in, te dezer zake woonplaats kiezende te Waalwijk aan het adres Mr. Van Coothstraat 33 ten kantore van de advocaat mr R.C. van den Berg, die door appellanten bepaaldelijk is gevolmachtigd appellanten te vertegenwoordigen en die door appellanten bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep. Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht van 28 september 2011, verzonden op 27 september 2011, waarvan een afschrift wordt overgelegd (Awb11/28092/90) 10/36694). (bijlage)

In genoemde uitspraak heeft de Rechtbank de beroep van appellanten ongegrond verklaard en de verzoeken afgewezen. Appellanten hebben de navolgende grieven.

Het door appellanten aangevoerde is van belang in verband met de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming.

GRIEVEN

Grief 1:

In hun eerste grief stelt appellanten dat de uitspraak nietig is, althans vernietigd behoort te worden, omdat de uitspraak op 27 september 2011 is verzonden terwijl op p.4 van de uitspraak staat vermeld dat deze op 28 september 2011 in het openbaar bekend is gemaakt. Op p.4 is niet ingevuld op welke datum een afschrift van de uitspraak is verzonden. Ook dat is niet gebruikelijk.

~~Evenwel blijkt uit de aanbestedingsbrief en de faxgegevens op de uitspraak dat de verzending op 27 september 2011 heeft plaatsgevonden.~~

Ingevolge artikel 6:8, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht gelezen in samenhang met artikel 6:24, eerste lid, vangt de termijn voor het indienen van een hoger-beroepschrift aan met ingang van de dag na die, waarop de aangevallen uitspraak op de voorgeschreven wijze bekend is gemaakt.

Nu de beslissing, bedoeld in artikel 8:77, eerste lid, aanhef en onder c, van de Awb, eerder is verzonden en niet voorafgaand in het openbaar overeenkomstig het bepaalde in artikel 8:78 van de Awb is uitgesproken, behoort de uitspraak te worden vernietigd en is in feite de hoger beroepstermijn niet gaan lopen. Indien de uitspraak op 28 september 2011 in het openbaar is uitgesproken, behoort alsnog een afschrift te worden verzonden. Daarvan is tot op heden niet gebleken.

Indien op 27 september 2011 in het openbaar uitspraak is gedaan, komt de uitspraak eveneens voor vernietiging in aanmerking, omdat de uitspraak in dat geval een onjuiste datum vermeldt over het tijdstip waarop deze in het openbaar is uitgesproken (artikel 8:77 lid 1 onder e Awb).

2. In hun tweede grief stellen appellanten dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder heeft mogen tegenwerpen dat zij toerekenbaar geen reisdocumenten hebben overgelegd en dat de rechtbank mitsdien heeft overwogen dat van hun relaas daarom een positieve overtuigingskracht behoort uit te gaan. De voorzieningenrechter overweegt ten onrechte dat dat verweerder zich op het standpunt heeft mogen stellen dat appellanten een eigen verantwoordelijkheid hebben voor de reisdocumenten en dat de gestelde

afhankelijkheid daar niet aan afdoet. Voorts overweegt de rechtbank ten onrechte dat evenzeer niet zijn gebleken van coherente en verifieerbare verklaringen.

Appellanten stelt dat wel betekenis toekomt aan het feit dat zij afhankelijk waren van de reisagent. De gebruikte documenten waren immers eigendom van de reisagent. Gelet op deze – overigens onbestreden stelling – hebben verweerder en de rechtbank in redelijkheid niet kunnen dat er sprake is van een eigen verantwoordelijkheid.

Op het moment dat appellanten de documenten hadden gestolen van de reisagent dan hadden zij niet verder kunnen vluchten en was hun leven in gevaar gekomen. Kortom nu er sprake is geweest van een situatie waar binnen geen ruimte bestond om uitvoering te geven aan de gestelde eigen verantwoordelijkheid om documenten te behouden, heeft verweerder het toerekenbaar ontbreken van documenten dan ook ten onrechte tegengeworpen. Ten onrechte heeft de rechtbank dat niet onderkend.

Om deze reden wordt niet meer toegekomen aan de vraag of er sprake is van coherente en gedetailleerde verklaringen over de gevolgde reisroute naar Nederland.

3. In hun derde grief heeft de voorzieningenrechter ten onrechte overwogen dat)2.11. en 2.12):

“ De voorzieningenrechter overweegt dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoekster ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Verweerder heeft bij dit standpunt kunnen betrekken dat het onaannemelijk is dat verzoekster in het openbaar een buitenechtelijke relatie onderhoudt, foto's laat maken waaruit blijkt dat zij overspel pleegt en dat zij deze foto's buitenshuis bewaart. Ook heeft verweerder bij zijn standpunt kunnen betrekken dat het bevreemdend wekt dat verzoekster haar vriend niet op de hoogte heeft gesteld van het feit dat haar echtgenoot achter hun relatie was gekomen en dat zij hem niet heeft verteld over haar vlucht naar Nederland. Voorts heeft verweerder het bevreemdend kunnen achten dat verzoekster haar reis zo snel heeft kunnen regelen en dat zij 10.000, al dan niet uit een erfenis, in huis had liggen waarmee zij haar reis heeft kunnen bekostigen.

Onder verwijzing naar de uitspraak van de ABRvS van 4 februari 2010, LJNN: BL3979, overweegt de voorzieningenrechter dat al één enkel ongerijmde wending of tegenstrijdigheid op het niveau van de relevante bijzonderheden tot de slotsom kan leiden dat aan de vereiste positieve overtuigingskracht niet is voldaan. Gelet hierop heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat van het relaas van verzoekster geen positieve overtuigingskracht uitgaat en dat zij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw.”

Appellanten stellen dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat het relaas van appellante niet geloofwaardig is.

Appellanten stellen dat de rechtbank op grond van de volgende motiverings- en zorgvuldigheidsgebreken de uitspraken hadden behoren te vernietigen.

Appellant stelt dat hij niet louter een afhankelijk relaas heeft ten opzichte van zijn moeder, appellante. Zijn verklaringen ondersteunen op relevante onderdelen het relaas van zijn moeder. Met andere woorden de verklaringen van appellant dragen aan het geloofwaardigheidsoordeel over hun vluchtrelaas en vrees bij terugkeer. Ten onrechte heeft de rechtbank louter oog gehad voor de verklaringen van zijn moeder. In zoverre heeft verweerder de besluiten niet zorgvuldig voorbereid en heeft de rechtbank de marginale toetsing van het standpunt van verweerder over de geloofwaardigheid niet zorgvuldig verrichten.

Evenzeer stellen appellanten dat gelet op het standpunt van de rechtbank, de verwijzing oq. onderbouwing daarvan met een beroep de uitspraak van uw Afdeling van 4 februari 2010 deze motivering niet draagkrachtig is. Immers, uit 2.11 kan geen ongerijmde wending of tegenstrijdigheid worden gevonden. De rechtbank had dan ook gelet op dit kader en toetsing kennelijk conform deze uitspraak de besluiten behoren te vernietigen, omdat de motivering van verweerder niet aansluit bij het toetsingskader van de positieve overtuigingskracht.

REDENEN WAAROM: appellanten zich tot u wenden met het verzoek hun hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak te vernietigen, de inleidende beroepen alsnog gegrond te verklaren, de besluiten van verweerder d.d. 6 september 2011 te vernietigen en verweerder in de proceskosten van het geding te veroordelen.

Hoogachtend,

R.C. van den Berg

